

Jan Vavříčka ze Stříbra vyhrál několik literárních soutěží a brzy si možná splní sen – vydá vlastní knihu

Jeho životem je sci-fi, ve kterém se specializuje na cestování časem.

Stříbro/ Dvojnásobné vítězství ve sci-fi literární soutěži O stříbřitělesklý halmochron, prvenství v literární soutěži O cenu barda Marigolda, tři malé sci-fi knížky... To je jen dílčí výčet dosavadních literárních úspěchů mladého muže ze Stříbra, který se jmenuje Jan Vavříčka a který je členem plzeňského literárního Ason klubu a několika českých i mezinárodních literárních klubů, zaměřených především na sci-fi. Vědeckofantastická literatura je totiž spolu s angličtinou jeho velkým koníčkem. Vlastně koněm...

Jaká cesta vedla k tomu, že jste si jako svůj oblíbený obor vybral právě sci-fi?

Bylo to vlastně už v dětství, kdy jsem rád četl, zejména Verneovky. Hlavně se mi při četbě líbilo, když jsem si mohl představovat prostředí, ve kterém se děj odehrává. V duchu jsem si vybavoval kulisy, scenérie, podobu postav. Ale u některých autorů a děl jsem třeba už v půlce věděl, jak to dopadne. Proto jsem začal sám psát a tvořit něco, co skončí jinak, než by každý předpokládal.

Učarovala vás tedy vědeckofantastická literatura. Co sci-fi filmy?

Sci-fi je pro mě zásadní nejen jako literární obor, samozřejmě mám rád jako divák i filmy tohoto žánru. A preferuji, když mám možnost vidět je a slyšet v originále, tedy v angličtině.

Čím konkrétním vás sci-fi upoutalo?

Přitahuje mě to, co není úplně reálné, co není úplně dosažitelné. Ve sci-fi si můžete vytvořit svůj svět, své kulisy, můžete si vybudovat vlastní unikátnost. To mne přitáhlo.

Vědeckofantastický žánr má také různé obory. Na který z nich se ve své tvorbě zaměřujete?

Nejvíce mě láká cestování v čase. Tomu se právě nejčastěji věnuji ve svých povídkách. A na sci-fi se mi také líbí, že stojí na vědeckých základech. Kouzlo tohoto oboru spočívá v tom, že to, co čtu, může být jednou realita. Vždyť i ponorky, počítače, mobily se staly realitou, když se předtím objevily ve sci-fi.

Jak by se dala charakterizovat vaše literární díla?

Nepíšu vesmírné opery, ságy o tom, jak někam letí nějaká vesmírná loď. Spíše se soustředím na akční sci-fi. Jak už jsem řekl, hodně mě láká cestování v čase. A snažím se do svých povídek propašovat i humor.

Dají se někde vaše povídky sehnat v knižním vydání?

V současné době je v prodeji soubor povídek, ve kterém je jedna z mých povídek. Jmenuje se Technokouzla.

Když jsme u těch kouzel, kouzlo sci-fi spočívá také v tom, že se autoři mezi sebou setkávají a bývají to obvykle setkání spontánní, pohodová. Třeba CON, což je akce, kde se setkávají profesionální i amatérští autoři a fanouškové sci-fi. Tak jsem měl třeba příležitost se setkat s Ondřejem Neffem, což pro mne byl velký zážitek.

Co musí udělat začínající autor, aby se dostal do povědomí – třeba aby poslal své práce do nějaké soutěže?

Já jsem se stal členem Ason klubu. Ason klub, to je ušlechtilá činnost a práce plzeňské knihovny, protože tento klub sdružuje začínající autory všech žánrů. A tam jsem se dozvěděl i o soutěžích, do kterých jsem své práce poslal.

Vy jste dokonce díky povídce psané v angličtině cestoval do zahraničí...

Ano, jednou jsem vyhrál zájezd do Londýna s povídkou psanou v angličtině, která se jmenovala *Ufoni přistáli v Bruselu*. Na výběr bylo několik evropských měst a podmínkou bylo, že ten, kdo chtěl zájezd vyhrát, musel povídku napsat v jazyce, kterým se v daném městě hovoří.

Jaké prostředí potřebujete k psaní? Stimuluje vás něco, nebo potřebujete absolutní klid? Pouštíte si třeba nějakou muziku?

Hudbu si při psaní pouštím, musí to ale být hudba svižná, dynamická, rychlejší, nejlépe v anglickém jazyce. To se líp soustředím.

A píšete spontánně, nebo máte stanoven nějaký denní limit, který musíte splnit stůj co stůj?

Když přijde unikátní momentální nápad, píšu okamžitě. Ale spíše si udělám bodový scénář, ten odložím do šuplíku a sednu si k němu, když mám čas na psaní.

Máte svůj literární vzor?

Zmínil jsem, že jsem se setkal s Ondřejem Neffem, což je pro mě literární vzor. Spisovatel, který je příkladem v originalitě, propracovaném scénáři, dynamice.

Vydal jste menší knížky v klubu Ason. Dočkají se vaši čtenáři a fanouškové vlastní „velké“ knihy?

Tu připravuji, bude to kniha, kde čtenáři najdou tučt povídek. Název je **Vostrá pohoda** a knihu připravuji ve spolupráci s velmi talentovaným borským malířem Petrem Šrédlem. V současné době zbývá dodělat korektury a sehnat sponzora, díky kterému by mohla kniha vyjít. Snad se to povede. Bude to takové splnění snu, vydat vlastní knihu.

Chtěl byste se psáním živit?

Ale já se jím vlastně žívím. V zaměstnání se zabývám internetovým marketingem a součástí toho je psaní. Konkrétně tvorba textů nejen pro vyhledávací roboty, tedy efektivní copywriting.

Měl jsem na mysli, jestli se chcete stát profesionálním spisovatelem?

Já vím. Ale neláká mě to. To by se pak pro mne stalo psaní fádním. Pro mě je to koníček, kterému se věnuju, když si najdu čas. Jinak si to zatím nedokážu představit. Knihy bych ale rád vydával, ovšem interval nemusí být každý rok jedna kniha.

Zatím píšete především povídky, v nichž se objevuje cestování v čase. Láká vás třeba komiks nebo fantasy, v současné době hodně preferované žánry?

Komiksu bych se určitě nebránil. Fantasy se mi také líbí, i v knížce mám jednu povídku, která je ve stylu fantasy. Ale fantasy už není tolik sci-fi. Sci-fi stojí na vědeckých základech, kdežto fantasy jsou kouzla, magie, nadpřirozený svět... Ale mám je rád, dokonce jsem se zúčastnil hry Dračí doupě, což je hra, při které si jako ve fantasy připadáte.

Máte rodinu, přítelkyni? Jak se na vaše hobby dívají?

Rodinu ještě nemám, ale přítelkyně Pavla mi hodně fandí a podporuje. Je takovou mojí milou múzou. Ono sci-fi není typický žánr pro ženy, přesto se Pavla se mnou dívá třeba na filmy a navíc - moje sci-fi povídky se jí líbí. Je prostě úžasná.

Vy píšete, věnujete se poměrně hodně angličtině, navíc ještě studujete. Máte čas třeba si něco přečíst?

Já vlastně čtu jediné sci-fi, nebo učebnice. Ale čtu také knihy v angličtině, i mimo žánr, to abych se zdokonalil, protože angličtina je pro mne také velice důležitá, i v profesním životě.

Ve svých povídkách se hodně věnujete cestování v čase. Kdyby někdo teď vymyslel možnost cestovat v čase a řekl Honzo, pojď si to zkusit, šel byste do toho? A do jakého období byste se chtěl podívat?

Jasně, že bych do toho bez váhání šel. A chtěl bych navštívit víc časových etap. Rád bych tak na vlastní oči poznal historii planety Země. Takže určitě bych chtěl poznat planetu

s dinosaury, pak bych asi udělal skok do starého Říma a následně do napoleonských válek. Chtěl bych se také podívat, jestli existovala Atlantida a možná bych se svezl i do vesmíru.

Závěrem – co vám sci-fi přináší?

Přináší mi hlavně štěstí a radost. Když napíšu něco originálního a když mi někdo řekne, jak jsem to zajímavě vymyslel, že se mu to třeba i líbilo, to mne opravdu velmi potěší.